

А жрец под празнични одежди.
опит от вечна суета, —
кове олтар на глупостта,
сжрцата трови той с надежди
и ржси пепел и тжма
над светлий пламжк на ума. .

Но в мрака на нощи незвездни
отлитат глухо век след век
и окжравений човек,
пребродил всички тжмни бездни
и жрнал вечний маскарад, —
вжзстава смел и непознат.

Той бий оковите си черни,
той вдига борчески глава
и екнат властните слова :
„Свалете тези маски скверни!
Аз вашите заблуди знам
и слжнцето ще стигна сам!“

